ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ: ១២៤
ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៨
សាលដីកា
លេខ: ១៣៧
ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធាន
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក ....

តំណាងមហាអយ្យការ

-ឯកឧត្តម .... ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីអាលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤០៩ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ វធ ភេទស្រី អាយុ៣៧ ឆ្នាំជាតិខ្មែរ មុរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅភូមិល្វថ្មី ឃុំប្រាំបីមុំ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះ ឯម អៀម (ស)ម្តាយឈ្មោះ វ៉ាយ ព្រីង (ស) ប្តីឈ្មោះ នេត អ៊ាល ។

មានមេធាវីអ្នកស្រី ....

និងចុងវេល្បើងសាទុក្ខឈ្មោះ នសអ ភេទប្រុស អាយុ២១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែទីលំនៅភូមិថ្មី ឃុំប្រាំបីមុំ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះ នេត ណុប(ស) ម្តាយឈ្មោះអ៊ំ ឃី (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ ខាត់ ខាន់ ។

និងតតីយជនឈ្មោះ នូវ និន្ទ ភេទប្រុស អាយុ ៥២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ធ្វើស្រែ ទីលំនៅភូមិល្វេថ្មី ឃុំប្រាំបីមុំ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តជាកែវ ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង : ប្តឹងទាមទារដីលំនៅដ្ឋានទំហំ ៦ម x ១១៧ម.

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៨៦១ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រី វធ បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេច នៃសាលដីកាលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៤ថ្ងៃទី២៧ ខែមេសាឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០៩-០៨-៩៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ វធ ប្តឹងសុំឱ្យឈ្មោះ នសអ ចែកដីទំហំ ៦,៥មx ១១៧ម មកឱ្យខ្លួនដោយសំអាងថា នៅឆ្នាំ១៩៩១ ពេលខ្លួនធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍មក រស់នៅជាមួយម្តាយក្មេកឈ្មោះ អ៊ំ យី និង ប្អូនថ្លៃឈ្មោះនសអ (ចុងចម្លើយ) មុនពេលម្តាយក្មេក ស្លាប់បានប្រាប់ថា ឱ្យចែកដីនេះ (ដីកើតហេតុ) ជាពីរចំណែក គឺឱ្យមកខ្លួនមួយចំណែក និង មួយចំណែកទៀតឱ្យទៅ នសអ ។ ក្រោយពេលបោះឆ្នោត ហើយ ឆ្នាំ៩៣) ប្តីខ្លួនក៏ស្លាប់ ហើយនេធ សំអាត បានធ្វើ របងព័ទ្ធយកដីនេះទាំងអស់ ។ មុនពេលមានទំនាស់នសអ បានបបួលខ្លួនលក់គឺ ចែកគ្នាបានម្នាក់មួយសម្លឹងមាស តែខ្លួនមិនព្រមលក់ ។ ក្រោយមកឈ្មោះ អាត បានមកដេញខ្លួន ឱ្យរុះផ្ទះចេញពីដីកើតហេតុ ហើយបើមិនរុះទេ ឱ្យមាសទៅគេប្រាំបីជីទៀត ។ ពេលនោះស្រាយនៅឃុំ ឈ្មោះ អាត បាន យល់ព្រមប្រគល់ដីចំណែករបស់គាត់ មកឱ្យខ្លួនដោយ ឱ្យខ្លួនប្រគល់មាសប្រាំពីរជីបន្ថែមទៀត គំរប់ប្រាំបីជី ដោយពី មុនមកឈ្មោះ អាត បានយកពីខ្លួនមួយជីហើយ ។ ដោយរកលុយមិនបានខ្លួនក៏ប្រាប់ឈ្មោះអាត ឱ្យលក់ដីចំណែករបស់ អាត ទៅតែឈ្មោះអាត លក់ទាំងដីដែលជាចំណែករបស់ខ្លួនទៀតផង ទើបខ្លួនប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីតំណែករបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងជាកម្មសិទ្ធិតទៅ ។

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ២៦-០១-១៩៩៦ របស់តតិយជនឈ្មោះនាង ហ៊ុន ពៅ(ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យឈ្មោះនូវ និន្ន) ប្តឹទាមទារដីលំនៅដ្ឋាន(ដីកើតហេតុ) និងសុំឱ្យនាងវធ រុះផ្ទះចេញពីដីទំនាស់ ដោយអាងហេតុថា ដីនេះខ្លួនបានទិញពី ម្ចាស់ដើមឈ្មោះ នសអ ដោយមានលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ លក់ដី និងមានសាក្សី ដឹងឮ ត្រឹមត្រូវទៀតផង ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ០៦ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ សម្រេចចំពោះមុខ គូក្តី ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១. ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៩-០៨-៩៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ វធ ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់តែសម្រេច បដិសេធពាក្យបណ្តឹងនេះចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- ទទួលពាក្យបណ្តឹងតបគតិយជនចុងចម្លើយឈ្មោះហ៊ុន ពៅ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងគតិច្បាប់។

៣- ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី២៦-០១-៩៦ របស់តតិយជនចុងចម្លើយឈ្មោះហ៊ុន ពៅ ឱ្យទៅតំណាង ឈ្មោះ នូវ និន្ន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

៤- ទទួលស្គាល់លិខិតទិញ-លក់ លំនៅដ្ឋាន ចុះថ្ងៃទី០៥-០៩-៩៥ រវាងអ្នកលក់ឈ្មោះនសអ និង ប្រពន្ធ ឈ្មោះ ខាត់ ខាន់ និង អ្នកទិញឈ្មោះ សំ ពៅ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

៥- ដីទំនាស់ដែលមាន ជ្រុងខាងជើង និងខាងត្បូងប្រវែង៨៨ម. ជ្រុងខាងកើតប្រវែង ៦,៩០ម ជ្រុងខាងលិច ប្រវែង ៦,៨០ម មានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់ដី ណុប ផែន ខាងត្បូងទល់ដីឈ្មោះហ៊ុន ពៅ ខាងកើតទល់ចំណីផ្លូវជាតិ លេខ២ ខាងលិចទល់ដីឈ្មោះ ណុប ផែន ដែលស្ថិតនៅក្នុងភូមិល្វេថ្មី ឃុំប្រាំបីមុំ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ។ ត្រូវប្រគល់ សិទ្ធិឱ្យតតិយជនចុងចម្លើយឈ្មោះ ហ៊ុន ពៅ តំណាងដោយឈ្មោះ នូវ និន្ន កាន់កាប់និង ប្រើប្រាស់តាមច្បាប់តទៅ ។

៦- បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះ វធ រុះរើលំនៅដ្ឋានចេញពីដីទំនាស់ ក្នុងកំណត់រយៈពេល៣០ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃផុត បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។

៧- សម្រេចរឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីៈ ពន្ធហ្នឹង និងពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន ២០០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥០០០៛ សរុប ៧០០០៛ ពីដើមចោទឈ្មោះ វធ ដែលបានបង់ទុករួច ។

កាលបើផុតកំណត់ ប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះ នាង វធ បង់ពន្ធសមាមាត្រ មួយភាគរយលើតម្លៃដី ដែលមានទំនាស់គឺ $\frac{៦៧៥X១}{១០០} = ៦.៧៥០៛$ ប្រាក់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ៨០ភាគរយគឺ$\frac{៦៧៥០X៨០}{១០០} = ៥.៤០០៛$ និងរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស២០ភាគរយគឺ $\frac{៦៧៥០X២០}{១០០} = ១៣៥០៛$ ។

សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្ដី ទុកសិទ្ធិឱ្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍កំណត់រយៈពេល៦០ថ្ងៃ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រម ។

បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ១០ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រី វធ ដែលប្ដឹងជំទាស់នឹងសាលក្រមលេខ០៦ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ លើសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី០២ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ចំពោះមុខគូក្ដី ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៥-០៣-៩៧ របស់ឈ្មោះ វធ ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២. តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ០៦ ចុះថ្ងៃទី២០.០២.៩៧ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ទុកជាបានការដដែល ។

៣. កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០៛ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និងពន្ធហ្នឹង២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ និងអាជ្ញាធរតុលាការ៥.០០០៛ សរុប ១៣០០០៛ ។

៤- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្ដី បើកផ្លូវប្ដឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ៤៦១ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រី វធ បានប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី ០៤-០៨-១៩៩៩ របស់អ្នកស្រី វធ

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី២៤-០១-២០០០ របស់លោក នសអ

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី២៤-០១-២០០០ របស់លោក នូវ និន្ន "តតិយជន"

បានស្ដាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការថា

- បណ្ដឹងសាទុក្ខរបស់ដើមចោទ ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកពិចារណា ។

-       សាលដ៖ការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី០២-១២-១៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច សេចក្តីមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ និងគតិច្បាស់ហើយ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះមេត្តាពិចារណាតាមច្បាប់តទៅ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ វធ ជាដើមចោទ និង ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះបានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា ក្នុងឆ្នាំ១៩៩១ ខ្លួន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ បានធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍មកកាន់ស្រុកកំណើតវិញ ដោយបានទៅរស់នៅជាមួយម្តាយក្មេកឈ្មោះអ៊ំ យី កាលណោះ នៅទូទាំងប្រទេសរដ្ឋាភិបាលបានចេញគោលនយោបាយបែងចែកដីធ្លីជូនប្រជាជនមាតុភូមិនិវត្តន៍ ក្នុងនោះក៏មានគ្រួសារខ្លួនមួយដែរ ។ តែម្តាយខ្លួន ពុំឱ្យគ្រួសារខ្លួន ចេញទៅណាទេ គាត់សុខចិត្តបែងចែកដីជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ ១ចំហៀង ឱ្យខ្លួនធ្វើផ្ទះនៅ និងទុកមួយចំហៀងសម្រាប់ គាត់រស់នៅជាមួយកូនឈ្មោះ នសអ ដែលស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់គាត់ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៩២ ម្តាយខ្លួនឈឺស្លាប់ ហើយឆ្នាំ១៩៩៣ ប្តីខ្លួនក៏ស្លាប់ទៀតបានបន្សល់ទុកកូន ៥នាក់ នៅក្នុងបន្ទុក ។ រំលងបាន ២, ៣ ឆ្នាំក្រោយមក ឈ្មោះ នសអ ជាប្អូនថ្លៃ បានបបួលខ្លួនលក់ដីទាំងអស់នេះចេញ តែដោយខ្លួនមិនព្រមលក់គេក៏លក់ដីជាចំណែក របស់គេមកឱ្យខ្លួនចំនួន ៨ជី ដោយពុំទាន់មានប្រាក់ឱ្យខ្លួនក៏ប្រគល់ជូន ១ជីសិន ចាំរុះរើផ្ទះហើយចាំឱ្យ ៧ជីទៀត តែក្រោយមកឈ្មោះ នសអ ប្រែក្រឡាស់ពុំព្រមលក់មកឱ្យខ្លួនវិញទេ ហើយថែមទាំងលួចលក់ដីជាចំណែករបស់ខ្លួនទៀត ។ សូមសំណូមពរទាមទារដីចំណែករបស់ខ្លួនវិញ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ អេត សំអាត ជាចុងចម្លើយ និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខនៅពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា : ការលើកឡើងរបស់បងស្រីឈ្មោះ វធ ដែលបានលើកឡើងនេះ គឺបង្កាច់បង្ខូចទាំង ស្រុង ដីនេះខ្លួនបានកាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ កាលណោះម្តាយខ្លួនចាស់ជរាស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់ខ្លួន ឯបងខ្លួនទើប តែមករស់នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៣ ទេ ខ្លួនពិតជាបានលក់១ចំហៀងឱ្យទៅបងឈ្មោះ វធ ក្នុងតម្លៃ៨ជី ពិតមែន ដោយកយកកក់១ជី តែដោយគាត់គ្មានប្រាក់ឱ្យគ្រប់ ខ្លួនក៏លក់ដីនេះទៅឱ្យអ្នកផ្សេងវិញ។ខ្លួនសូមបញ្ជាក់ថាដី នេះ គឺខ្លួនបានកាន់កាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ប្រាកដមែន ដោយមានរដ្ឋអំណាចទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ នូវ និន្ទ ជាតតិយជន នៅពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាត់ថា : សូមបដិសេធរបាយការណ៍របស់ដើមចោទទាំងស្រុងឈ្មោះនសអ បានកាន់តាប់ដីនេះតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ ដោយ មានម្តាយចាស់ជរានៅក្នុងបន្ទុក ដោយឡែកបងរបស់ នសអ ទើបធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍មកស្រុកកំណើត ក៏ទិញដីពី នសអ ក្នុងតម្លៃ ៨ជីមាស តែទើបតែឱ្យ ១ជី ប៉ុណ្ណោះ ហើយក៏ធ្វើផ្ទះនៅរហូតមក ដោយមានទំហំ៦ម x ១១៧ម ។ ខ្ញុំបាទសូមជំរាម ឯកឧត្តមថា ក្នុងឆ្នាំ១៩៩១ នសអ មានកូន២នាក់ រួចទៅ ហើយ ហើយបច្ចុប្បន្នមានដល់ ៧នាក់ ឯណោះ ។ ពេលទិញនេះ ខ្លួនដឹងថាមានទំនាស់រួចទៅហើយ ក៏ប៉ុន្តែ ដោយអាងថា នោះជារបស់ នសអ ព្រោះខ្លួនក៏ជាអ្នករស់នៅភូមិនេះ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៩ មកដែរ ។

បានស្តាប់សចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីអ្នកស្រី ស៊ីន ស៊ីរិន បញ្ជាក់ថា: ដីទំនាស់នេះ គឺជាដីកម្មសិទ្ធិរបស់ឈ្មោះ អំ យី ដែលជាម្តាយ បានគ្រប់គ្រងតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មកម្ល៉េះ ដោយគាត់ជាមេគ្រួសារ ។ ឆ្នាំ ១៩៩១ វធ និង ក្រុមគ្រួសារ បានធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ត្រឡប់មករស់នៅស្រុកកំណើតវិញ ម្តាយឈ្មោះ អ៊ំ យី បានចែកដីឱ្យ ១ចំហៀង

ឯ១ចំហៀងទៀត សម្រាប់រស់នៅជាមួយកូនឈ្មោះ នសអ ។ ក្រោយ ពេលម្ដាយឈ្មោះ អ៊ំ យី ស្លាប់ ឈ្មោះ នសអ ក៏ចាប់ផ្ដើមរំលោភបំពានលួចយកដីរបស់ វធ ទៅលក់ដែលជាការបំពាន នឹងអំពើរបស់ម្ដាយខ្លួន ។ តាមការស្រាវជ្រាវឃើញថា ដីនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឈ្មោះអ៊ំ យី ពិតប្រាកដណាស់ ព្រោះឆ្នាំ ១៩៧៩ ឈ្មោះ នសអ នៅជាអនីតិជននៅឡើយ យោងតាមច្បាប់ភូមិបាលមាត្រា១៧០ ចែងថា សន្តតិកម្ម គឺជាការផ្ទេរនូវបេតិកភ័ណ្ឌ នៃបុគ្គលណាម្នាក់ឱ្យទៅជនម្នាក់ទៀត ឬ ច្រើនអ្នកហៅថាទាយាទ ។ ក្នុងនាមមេធាវីការពារក្ដី នាងខ្ញុំសូមសំណូមពរ សុំបដិសេធសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោលជាអសារបង់ ។

Aka -ក្រោយពីបានស្ដាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្ដាប់ចម្លើយដោះសារបស់គូភាគី របស់តតីយជន និង សេចក្ដីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេដើមចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ៤៦១ ចុះថ្ងៃទី០២-១២.៩៧ របស់អ្នកស្រី វធ ស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍ ក៏ដូចតុលាការខេត្តតាកែវ ដែលយល់ឃើញថា លោក នសអ បាន កាន់កាប់ដីទំនាស់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ ដោយអាងហេតុថា អ្នកស្រី អ៊ំ យី ជាម្ដាយរស់នៅក្នុងបន្ទុករបស់លោក នសអ នោះ គឺជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា តាមប័ណ្ណគ្រួសារលេខ៥៨ សៀវភៅលេខ IV ចុះថ្ងៃទី១១-១១-៨៦ លោក នសអ កើតនៅឆ្នាំ១៩៧០ ដូច្នេះលោក នសអ មានអាយុទើបតែ០៩ឆ្នាំ ដែលពុំអាចមានសិទ្ធិទទួលរបបដីធ្លីបានឡើយ ។

-យល់ឃើញថា ក្នុងកំណត់ហេតុដោះស្រាយទំនាស់ ចុះថ្ងៃទី១៩-១០-៩៤ (ឯ.១៣/៦) របស់សាលាឃុំ ៨មុំ ក៏ដូចកំណត់ហេតុផ្សះផ្សា ចុះថ្ងៃទី១២-០៨-៩៥ របស់តុលាការខេត្តតាកែវដែរ ចុងចម្លើយសុទ្ធតែទទួលស្គាល់ថា ដីទំនាស់ត្រូវម្ដាយខ្លួនចែកឱ្យដើមចោទរួចហើយ ។

-យល់ឃើញថា ចុងចម្លើយយកដីបណ្ដាំសន្តតិកម្មធន្ទះរបស់ម្ដាយទៅលក់ឱ្យជនដទៃ ជាការបំពាននឹងមាត្រា ១៧០ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី ០២-១២-៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលសម្រេចសេចក្ដីមកនេះ មានការខុសឆ្គង ទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខគូក្តី

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៤៦១ចុះថ្ងៃទី០២-១២-៩៧ របស់អ្នកស្រី វេធ ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទុកជាមោឃៈ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៧២៤ ចុះថ្ងៃទី០២-១២-៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទាំងមូល ។

៣- បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២៤ ចុះថ្ងៃទី២៧-០៤-៩៨ របស់តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤. រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដែលដើមចោទបានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩.០០០រៀល គឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀលសម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យចុងចម្លើយ សង ប្រាក់ចំនួន១៩.០០០រៀល នេះ ទៅឱ្យដើមចោទវិញ ។

៥. សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ។